

Nieuwjaar 2024 Probus P90

Beste vrienden, het jaar 2024 is net begonnen. Namens het bestuur wens ik jullie alle goeds voor het komend jaar, voor jullie zelf en voor al diegenen die jullie lief zijn.

Bij het voorbereiden van mijn nieuwjaar bijdrage heb ik gekeken naar hetgeen ik vorig jaar met jullie heb gedeeld. Tot `mijn verbazing` of moet ik zeggen `mijn teleurstelling` constateer ik dat de punten die ik toen naar voren heb gebracht in feite nog allemaal actueel zijn, dan wel zijn uitgebreid of heftiger zijn geworden.

Ik sprak vorig jaar over Oekraïne en de verschrikkingen die daar plaatsvonden. Verder memoreerde ik zaken in eigen land rond de energieproblematiek, klimaatverandering en de gevolgen daarvan, de migratieproblemen, tekorten op de arbeidsmarkt, het woningtekort en de steeds maar toenemende criminaliteit. Als we deze zaken op dit moment weer tegen het licht houden moeten we vaststellen dat deze problemen nog steeds actueel zijn en sommigen zelfs nog intenser. Er zijn geen adequate oplossingen gevonden of aangedragen. We moeten zelfs constateren dat op enkele punten de problemen zijn vergroot en dat we met nog meer kwesties worden geconfronteerd. Ik noem hier als een van de nieuwkomers ten opzichte van het vorig jaar de oorlog tussen Israël en Palestina. Daar wil ik toch wat nader op in gaan.

Dat Hamas als terreurorganisatie moet worden aangepakt lijkt evident. Dat dit dan moet plaatsvinden op een wijze die recht doet aan de positie van onschuldige Palestijnen lijkt ook vanzelfsprekend. De realiteit laat echter zien dat in de praktijk hier geen sprake van is en dat in de Gazastrook nog steeds veel menselijk leed wordt toegebracht. Betreurenswaardig dat de Palestijnse autoriteit en de Israëlische regering niet tot een goede dialoog kunnen komen waarbij een definitieve ontmanteling van Hamas weliswaar uitgangspunt is, maar vrede voor beide volkeren het resultaat.

Al met al vraag je je af in wat voor een wereld we nu eigenlijk leven.

In mijn toespraak tijdens het kerstdiner sprak ik van een turbulente tijd. We zien overal in de wereld dat leiders op zoek zijn naar een verhaal, een collectief geheugen, om hun politieke denkbeelden te legitimeren.

Het geheugen van een specifieke groep of gemeenschap over het verleden wordt hierbij verheerlijkt.

Vrijwel altijd is dit geen objectief beeld, maar een weergave van de geschiedenis vanuit het perspectief van die groep. Het verleden is voor velen ook een prettige plek om in te vertoeven. Wat niet past in het model wordt weggelaten. Er wordt gezocht naar nostalgie. Potentaten maken van deze benadering dankbaar en geraffineerd gebruik. Een meester op dit gebied is Vladimir Poetin. Hij leunt op en put uit de geschiedenis van het groot Russische rijk en lardeert het allemaal met heroïsche daden en namen uit het verleden. Alles wordt uit de kast gehaald om het gewenste beeld te versterken. Zo is op 80 km van Moskou recent een immens groot pretpark gerealiseerd waar thematisch op de geschiedenis van het groot Russische rijk wordt ingegaan, het zogenaamde Patriot Park. Het is een groots opgezet militair pretpark, waar heldendaden uit het verleden worden verheerlijkt. Ook geschiedenisboeken worden in Rusland herschreven, kortom de Russische samenleving wordt volgegoten met propaganda die het patriottisme bevorderen. In Poetins Rusland geldt Jozef Stalin op dit moment niet meer als massamoordenaar maar als "efficiënt manager". In Rusland zelf hebben deze aanpak en benadering best veel draagvlak. Poetin is voor vele Russen de hedendaagse Tsaar, een groot leider, een referentie die door veel Russen wordt gekoesterd. Natuurlijk is er oppositie tegen de huidige gang van zaken in Rusland, maar we weten wat daar gebeurt met opposenten, zie de wijze van behandeling van Alexey Navalny. De Westerse mogendheden moeten de indoctrinatie en hersenspoeling die nu plaatsvindt door het Russische regiem niet onderschatten. Het Russische volk blijft namelijk snakken naar een sterke leider die het Russische rijk op stoom brengt, houdt, uitbreidt, kortom in ere herstelt. Vladimir Poetin acht zich volstrekt geëquipeerd voor deze rol.

Waarom vertel ik dit nu. Wel om de eenvoudige reden dat ook elders in de wereld en Europa dezelfde methodiek wordt gevolgd en hetzelfde narratief wordt gebruikt om nieuwe partijideologieën te stutten. Ik denk hierbij aan Xi Jinping, Erdogan met zijn neo-Ottomanisme, Hongarije en Servië. We zien dat ook in Europa extreemrechtse partijen steeds meer voet aan de grond krijgen. Het speelt in op het ongenoegen dat zich momenteel in veel landen en samenlevingen voordoet. Hebben jullie al eens stil gestaan bij de mogelijkheid dat Trump in de VS weer aan de macht komt. Bij deze persoon zit verschrikkelijk veel opgekropte rancune en gecombineerd met zijn eerder vertoonde politiek, kan dit een zeer gevaarlijke cocktail worden. Voeg daar dan nog bij de Poetin-doctrine en je kunt wereldwijd spreken van een zeer explosief mengsel.

De politieke en geopolitieke beschouwingen wil ik nu achter me laten en terug naar onze eigen omgeving. Het ongenoegen in eigen land vraagt namelijk ook om een oplossing. De samenleving hunkert hier naar. Juist in dit stadium is het daarom van groot belang dat daadkrachtige, deskundige en integere politici op staan om het land in een goede koers te brengen en te houden. De vraag is of we dit gaan bereiken met de recente verkiezingsuitslag. Feit is in ieder geval wel dat het volk heeft gesproken. Democratie houdt in dat met de wil van het volk, de verkiezingsuitslag, een regering wordt gevormd. Laten we hopen dat hier voor ons land toch iets goeds uit voort gaat komen. Geen eenvoudige opgave.

Ik wil mijn bijdrage besluiten met een verhaal dichterbij huis, wat mij persoonlijk erg aansprak en past in de kerstsfeer en bij een meer perspectiefvol nieuw jaar.

In het ED van afgelopen woensdag 27 december stond een reportage over Marokkaanse stadgenoten die een kerstdiner verzorgen voor eenzame Helmonders. Dit kerstdiner, dat plaats vond in het LEV gebouw, is een geste van verbroedering van jonge Marokkanen in onze stad richting stadgenoten die het wat moeilijker hebben. De Marokkaanse jongeren opereren onder de naam We Care Helmond. Deze jongeren vieren zelf geen Kerst maar zij vinden het belangrijk om naar mensen om te kijken die het moeilijk hebben of onrecht wordt aangedaan.

Deze samenkomst moet worden gezien als een verbroederingsactie tussen de verschillende culturen in verschillende Helmondse wijken. Een prachtig initiatief vind ik zelf, dat best eens wat meer in de spotlights mag komen staan. We hebben het altijd over integratie van andere culturen in onze samenleving. Meestal is de conclusie dat de andere cultuur niet wil integreren.

Inderdaad, het is een moeizaam proces dat ook niet vanuit regelgeving kan worden opgelegd. Het moet komen van bottom-up. Dan is het toch fantastisch dat nu vanuit de Marokkaanse samenleving het initiatief wordt genomen om Helmonders ongeacht afkomst maar wel eenzaam en minder draagkrachtig op deze manier een mooie kerstviering te bezorgen. Deze aanpak, deze methodiek -en daar wil ik mee besluiten- zou op hoger niveau de oplossing zijn voor veel wereldproblemen, die meestal het gevolg zijn van onbegrip, het elkaar niet willen benaderen, het elkaar niet willen begrijpen en het onvermogen om met elkaar verbinding te zoeken.

Het Marokkaanse project verdient daarom op wereldschaal uitgerold te worden.

Nogmaals wens ik u mede namens het bestuur een in alle opzichten voorspoedig 2024 en laten we hopen dat voor de huidige oorlogsgebieden vrede kan worden bereikt !

Wim Swinkels, voorzitter